

z r. 1929. Ze zprávy o zákonodárství finském se dovídáme o zákonu z 27. května 1932, který zavedl internaci nebezpečných zpětných zločinců. Skotský zákon z r. 1931 o podmíněném odsouzení reformoval především instituci ochranných dozorců (probation officer), jakož i některé jiné otázky tohoto odvětví trestního práva. Anglický zákon z r. 1932 o ochraně dětí a mládeže pozměnil dosavadní trestní právo mládeže (Children Act z r. 1908). Ve Švédsku zaslouží pozornosti reforma peněžitých trestů, které nadále budou stanoveny »pokutovými dny«, jichž výše bude přizpůsobena platební schopnosti odsouzence. Ze Švýcarska sluší uvést zprávu o novém trestním řádu kantonu Basilej město z r. 1931. V Jugoslávii vydány správní předpisy k provedení nových trestních zákonů: nařízení o výkonu zabezpečovacích opatření, nařízení o státních ústavech pro výchovu a nápravu dětí a mladistvých, o výchově a nápravě nezletilých, odsouzených k trestu na svobodě. Jsou připojeny zprávy o vývoji federálního vězeňského systému ve Spojených státech severoamerických a o zákonodárství v britské Indii o ochraně mládeže a o boji proti zločinnosti osob mladistvých.

Solnař.

Z ČASOPISŮ. Časopis pro právní a státní vědu. R. XV., č. 8. RNDr. V. Tardy: Normy a skutečnost. — Doc. Dr. J. Havelka: O všeobecné části práva správního. — Dr. K. Čákrť: Předmět poplatku. — Dr. St. Zháněl: Právo staršího dle knihy Tovačovské a Drnovské. — R. XVI., č. 1.—2. Dr. V. Vybral: Nástin finančního práva československého. — Dr. V. Kubeš: Zákon a rozhodnutí.

Moderní stát. R. V., č. 10. Fr. Täuber: Podniková sdružení a organizace konsumentů. — Fr. Modráček: Statistický obraz světového hnutí družstevního. — R. VI., č. 1. Dr. K. Jelínek: Mravní odzbrojení. — Dr. Cl. Haraoui: Třetí rok světového marasmu. — Dr. A. Fuchs: Idea v politice. — V. Gutwirth: Hnutí a jejich půda. — Č. 2.—3. Dr. J. Krejčí: Kompetence ve služebních věcech zemských (okresních) zaměstnanců. — Dr. L. Patocka: Diplomacie a diplomati.

Právní obzor. R. XV., č. 19. Dr. Brožovský: Civilní soudnictví v zemích Slovenské a Podkarpatoruské v letech 1927—1931 ve světle statistiky. — Dr. E. Tarabrin: Úprava advokacie ve slovenských státech. — Č. 20. Doc. Dr. V. Fajnor: Sudca a advokát. — R. XVI., č. 1. Dr. St. Lapajne: Vývoj a nynější úprava občanského práva v Jugoslávii. — Dr. J. Hexner: Dodatok ku zákonnému zastúpení úč. spol. — Č. 2. Dr. Ct. Floreán: Medzinárodný kongres pre srovnávacie právo v Haagu r. 1932. — Č. 3. Dr. M. Očenášek: Osnova zákona o vyhnání plodu. — Č. 4. — Dr. Fr. Štajgr: Poznámky k exekuční novele č. 1/1933 Sb. z. a n. — Dr. A. Ferényi: O prevodoch nemovitostí uskutočnených so súhlasom štátneho pozemkového úradu. — Č. 5. Dr. Fr. Šlapák: Je nutno trestní ochranu cti představených a vyšších upravití s hlediska subordinačního či s hlediska ochrany cti? — Dr. Ing. J. Vojáček: K otázce sjednocení

patentového zákonodárství ve slovanských státech. — Návrh srovnávacího právníckého názvosloví slovanského.

Soudeovské listy, R. XIV., č. 1. J. Řezba: Společné cesty dle pozemkové reformy. — Dr. A. Bělohlávek: Osnova nového civilního řádu soudního. — Dr. K. Loula: Zákon o odkladu exekučního řízení na nemovitý majetek v Rakouské republice. — Č. 2. Dr. A. Kučerová: Instituce ochranného dozoru podle zákona o trestním soudnictví nad mládeží. — Č. 3. —illi—: Práva oddělná při stanovení odměny konkursního (vyrovnávacího) správce.

Věstník československé společnosti pro právo trestní, R. 8., č. 3. Dr. J. Havlíček: Problém souběhu trestných činů. — Dr. B. Ečer: Trestní zákonodárství v SSSR.

Všehrd, R. XIV., č. 3. B. Pogođa: Ústavní úvaha polská. — Dr. M. Horka: Trestní řízení příkazní v právu správním. — Dr. H. Bulín: K problému hierarchie právního řádu. — Č. 4. Doc. Dr. J. Kliment: Stavovství a léna v budoucím společenském řádu. — Dr. J. Reichert: Koh-i-noor contra Con-que-ror. — J. O. Kepert: Pohnutky nízké a nečestné v platné trestním právu. — Č. 5. JUC. Jan Kapras: Nadvýroba právníků. — Č. 6. J. Drost: Immissione a rozhlas.

H O V O R N A.

O ukládání popela z mrtvol na hřbitovech.

Antická theosofie, pěstovaná v Indii a v Egyptě, měla vliv i na národ židovský a stala se, pokud se týče nazírání na život posmrtný, i základem nauky křesťanské.

Podle těchto nauk odlétá duše do říše bytostí čistých, když tělo se rozpadne.

Nedotýkám se tím názoru o osudu těch (podle téhož nazírání), kdož zemřeli v době, kdy byli vášním oddáni.

Tento náboženský názor měl za následek, že hřbitovy byly považovány za kultová — náboženská — zařízení.

V Rakousku až do vydání zákona ze dne 30. dubna 1870 č. 68 ř. z. nebylo jiných hřbitovů, než konfesíonálních. Teprve nálada, ovládající sněm vatikánský v r. 1870, byla příčinou toho, že bylo zřizování a udržování hřbitovů vyjmutu z dosavadní pravomoci církevní a povinnost zřizovati a udržovati hřbitovy byla přenesena na obce.

Této povinnosti byla však obec zproštěna potud, pokud její povinnost byla nahrazena konfesíonálním hřbitovem.

Podle zdravotního zákona ze dne 30. dubna 1870 č. 68 ř. z. § 3, lit. d) stalo se totiž zřízení, udržování a rozšiřování hrobových míst nebo hřbitovů předmětem zdravotní policie a bylo přikázáno do samostatného oboru působnosti obce, nařízeného obci obecním řádem.